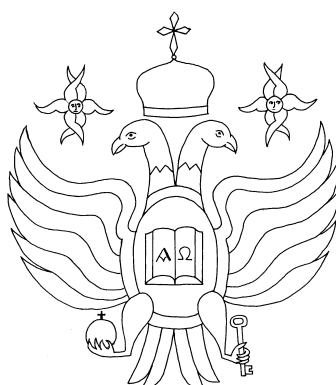

† ΜΙΤΡΟΠΟΛΙΤΥΣ ΙΟΣΙΦ

SCRISOARE PASTORALĂ
LA NĂȘTEREA DOMNULUI
2015

NĂȘTEREA DOMNULUI – DĂRUL CEL
MAI DE PREȚIOS AL LUI DUMNEZEU
PENTRU OAMENI

CĂTRE TOT CLERUL, CINIȘ MONAȘIL
ȘI POPORUL DREPT SĂVÎTOR
DIN ÎNTREAGA ARHIEPISCOPIE

Mitropolia Ortodoxă Română a Europei Occidentale și Meridionale
Arhiepiscopia Ortodoxă Română a Europei Occidentale

*Împodobește-te iesle, peșteră primește,
Adevărul a venit, umbra a trecut
și Dumnezeu oamenilor din Fecioara S-a arătat,
Cel ce a luat chip precum suntem noi și a
îndumnezeit trupul.
Pentru aceasta Adam se înoiește împreună cu Eva
strigând : pe pământ bunăvoirea s-a arătat ca să
mântuiască neamul nostru.
(Ceasurile Împărătești)*

Preaiubiți părinți, frați și surori,

Mare și plină de lumină este Sărbătoarea Nașterii Domnului Hristos. Născându-Se din Fecioara Maria pe pământ, Fiul lui Dumnezeu ne descoperă iubirea cea din veșnicie a lui Dumnezeu pentru omul făcut după chipul și asemănarea Sa, dar căzut în păcat. Maica Domnului este cea care primește, omenește, într-un fel desăvârșit dragostea lui Dumnezeu și, prin lăsarea neștirbită în voia Lui, face posibilă coborârea la noi a darului dumnezeiesc al întrupării Cuvântului.

Darul cel dintâi al Nașterii lui Iisus Hristos este întâlnirea omului cu Dumnezeu față către față. Preasfânta Treime-Dumnezeu cercetează pe cel făcut după chipul și asemănarea Sa! În El, Fiul, Îl vedem și Îl întâlnim pe Părintele ceresc, precum Hristos Însuși ne mărturisește : “Cel ce M-a văzut pe Mine a văzut pe Tatăl.” (Ioan 14, 9) Tot prin Fiul Cel Unul-Născut, ni se descoperă și Duhul Sfânt, a Treia Persoană a Preasfintei Treimi, Care ne învață toate cele despre Hristos, ne face cunoscut și luminează inima noastră pentru a-L primi și cunoaște pe Cel născut în grajdul animalelor : “Iar când va veni Mângâietorul, pe Care Eu îl voi trimite vouă de la Tatăl, Duhul Adevărului, Care de la Tatăl purcede, Acela va mărturisi despre Mine”(Ioan 15, 26). Pruncul Dumnezeiesc născut de Preacurata Fecioară Maria în sânul pământului – uitat de noi în peștera din Betleem și ieslea necuvântătoarelor, ca într-un mormânt – ne deschide Cerul, adică Sânul lui

Mitropolia Ortodoxă Română a Europei Occidentale și Meridionale Arhiepiscopia Ortodoxă Română a Europei Occidentale

Dumnezeu-Tatăl, leagăn de odihnă și bucurie mântuitoare, prin iertare. Pentru ca Hristos – Pruncul să ne poată arăta calea spre a fi primiți la sânul Părintelui, a trebuit ca mai înainte pământul să Îl primească în sânul său și să Îl recunoască ca Darul dăruit de către Tatăl Cel Veșnic, dăruindu-Se Însuși pe Sine. Prin aceasta cunoaștem în Hristos dragostea neîndoielnică pe care Dumnezeu ne-o dăruiește, trimițând pe Fiul Său ca Unul dintre noi, pentru ca El să ne facă ca pe Sine după har. “Atât de mult a iubit Dumnezeu lumea încât pe Unicul Său Fiul L-a dat, ca tot cel ce crede Întrânsul să nu piară ci să aibă viață veșnică.”(Ioan 3, 16)

Hristos-Pruncul ne deschide Cerul pentru a ne primi cu cetele cerești, noi doar peștera cu cele necuvântătoare! Hristos-Pruncul ne pune la Sânul Părintelui ceresc, noi Îi pregătim grajdul și ieslea! Hristos-Pruncul este primit de oștile îngerești cu cântare de slavă, iar noi Îl primim cu indiferență, egoism și uitare! Hristos-Pruncul ne dăruiește pietrele nestemate ale faptelor celor bune, noi ne legăm la ieslea păcatelor la care voim să Îl legăm și pe El! Sfinții ne învață cum să iubim pe Dăruitorul înainte de toate, și nu darul, precum ne arată Sf. Ioan Gură de Aur : “Așa sunt sufletele sfinților. Se bucură mai mult de Dumnezeu Cel Care a dat, decât de darurile primite. Căci ei nu-L iubesc pentru darurile Lui, ci pe acelea le iubesc din pricina Lui.” (Sf. Ioan Gură de Aur, *Omilii și cuvântări despre educația copiilor*, p. 77)

Suntem cu toții răniți de păcat, de necredință, de descurajare, de suferințe, de teama morții și de moarte, dar să îndrăznim să ne apropiem de fața lui Hristos – Pruncul îndreptată către noi și care ne îmbie la vindecarea desăvârșită pe care numai El ne-o poate dăruia. Cu adevărat ne-o dăruiește, pentru că nu putem da nimic în schimbul ei. Vindecarea înseamnă pentru noi mântuirea, înseamnă vindecarea omului lăuntric, în adâncimile și ascunzișurile lui, acolo unde numai lumina harului poate ajunge și poate vindeca prin iertare. Aceasta este semnificația peșterii : răceala, indiferența, uitarea, răutatea, suferințele, împietrirea, întunecimea care vine de la toate acestea și care fac din sufletul nostru peșteră de necuvântătoare, simțăminte amorțite, paralizate, care nu mai pot nimic afirma în prezența Pruncului, doar Îl admiră, Îl recunosc, dar nu Îl pot urma, nu Îl pot primi, legate fiind la ieslea păcatului de la care Hristos vine să ne slobozească. El ne pregătește darul vieții, doar să Îl primim, ca pe o mană cerească descoperită în Cina cea de Taină, unde Hristos ne primește pentru veșnicie la masa Lui cea bogată și nesfârșită, unde Darul este El Însuși, din ieslea săracă a Betleemului și până pe Cruce și în Mormânt și la Dreapta lui Dumnezeu Tatăl unde S-a înălțat, neștirbit și întreg dăruindu-Se nouă. ”Pentru aceasta Mă iubește Tatăl, fiindcă Eu Îmi pun sufletul, ca iarăși să-l iau. Nimeni nu-l ia de la Mine, ci Eu de la Mine Însumi îl pun” – zice Domnul. (Ioan 10, 17- 18)

Mitropolia Ortodoxă Română a Europei Occidentale și Meridionale
Arhiepiscopia Ortodoxă Română a Europei Occidentale

Iubiți credincioși,

Multe și grele sunt încercările prin care trecem astăzi, deși se pare că avem tot ce ne-am putea dori pe acest pământ. Niciodată omenirea întregă nu a fost mai bogată ca astăzi, dar probabil că nici mai săracă ca astăzi. Ne-am îmbogățit în cele ale lumii și am sărăcit în cele ale lui Dumnezeu, veșnice. “A lăsat Dumnezeu și bani pentru a-i întrebuința bine, a lăsat și putere, pentru a o întrebuința spre bine. Ne-a dăruit meșteșugurile și artele frumoase pentru ca astfel viața să ne fie mai plăcută, prin traiul laolaltă, iar nu ca să ne depărtăm de cele duhovnicești și unii de alții și nu ca să ne doborâm unii pe alții. Casa ne-a lăsat-o pentru a ne apăra de ploaie și de schimbările vremii, iar nu pentru altceva, nu pentru a o împodobi tu cu aur și săracul să moară de foame. Ne-a dat și haine pentru ca să ne acoperim trupurile, iar nu pentru a ieși în evidență, nu pentru ca acele haine să fie împodobite cu aur mult, iar Hristos să se prăpădească gol și flămând...”(Sf. Ioan Gură de Aur, *Omilii la Epistola către Filipeni*, omilia a XI a, p. 204)

Ne îmbogățim în multă nedreptate astăzi, în suferințe și neputințe. Dar Pruncul-Hristos din ieslea Betleemului ne spune cu glasul Lui cel greu de auzit și înțeles pentru inimile împietrite : cine este nedreptățit și Eu să nu fiu cu el, cine este judecat și Eu să nu fiu cu el, cine este omorât și Eu să nu fiu omorât cu el, cine este urât și Eu să nu fiu urât împreună cu el, cine este uitat și singur și Eu să nu fiu împreună cu El uitat și singur, cine este neauzit în dreptatea lui și Eu să nu fiu cu el împreună uitat și neauzit, cine este slab și Eu să nu fiu slab împreună cu El ?

Hristos Domnul din peștera cea luminoasă a Betleemului ”... așteaptă de la noi să-I dăm prilejul ca să-și reverse bunătatea Sa. Să nu ne lipsim, dar, de darurile Sale din pricina trândăviei noastre.”(Sf. Ioan Gură de Aur, *Omilii la Facere*, omilia XXV, VII, PSB vol 21, p. 315)

Tuturor vă urez Sărbători frumoase și binecuvântate, bucurându-vă cu cei ce se bucură, neuitând pe cei în suferințe de tot felul, precum și Hristos o face cu fiecare dintre noi.

Anul nou să ne fie prilej de mai multă dragoste și prețuire a unora pentru alții, neuitând pe cei care au plecat din lumea aceasta în anul care a trecut, iar harul lui Dumnezeu să ne însoțească în toate zilele!

† Mitropolitul Iosif

Paris, Nașterea Domnului 2015